

MINISTERSTWO
NAUKI I INFORMATYZACJI

Założenia kierunkowe do Planu Informatyzacji Państwa

Warszawa, 14 września 2005

Wstęp

Raport Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (UNDP) „*Polska w drodze do globalnego społeczeństwa informacyjnego*” stwierdza, że „*udział Polski w tej transformacji jest jej walką o byt w świecie przyszłości*”. W nowoczesnym społeczeństwie „*(...) informacja ma szczególne znaczenie, stąd ze swej natury państwa są społeczeństwami informacyjnymi*”. Informacja staje się głównym środkiem produkcji, a wiedza decyduje o pozycji społeczeństw w „globalnej wiosce informacyjnej”.

Inicjatywy europejskie wspierające wzrost konkurencyjności UE w skali globalnej w coraz większym stopniu wskazują na kluczową rolę technik informacyjnych i telekomunikacyjnych (ICT) w transformacji krajów Unii Europejskiej do fazy społeczeństwa opartego na wiedzy. Strategia Lizbońska, jak nie byłaby ona oceniana w chwili obecnej, traktowana jest jako obowiązujący instrument polityki Unii Europejskiej. Zagadnienia społeczeństwa informacyjnego pozostają filarem strategii, a rządy krajów UE zobowiązane są do wysiłków na rzecz jego rozwoju.

W opinii Komisji Europejskiej poziom rozwoju technik informacyjnych i komunikacyjnych oraz powszechna dostępność globalnych zasobów informacji będą w coraz większym stopniu wyróżnikiem pozycji indywidualnej, grupowej, a także miejsca poszczególnych krajów w układach międzynarodowych.

W tym kontekście niepokojące jest to, że Polska nadal znajduje się poniżej przeciętnego poziomu europejskiego w zakresie stanu infrastruktury informatycznej oraz poziomu świadczenia usług drogą elektroniczną. Na sytuację tę ogromny wpływ ma niedostateczna wielkość nakładów na rozwój nowych technologii.

Zwiększenie nakładów choćby do poziomu odpowiadającego średniej w Unii Europejskiej nie jest przy tym działaniem wystarczającym. Konieczne jest szerokie zrozumienie i powszechne poparcie dla tworzenia warunków rozwoju społeczeństwa informacyjnego za pomocą mechanizmów pozafinansowych. Potrzebne są działania legislacyjne, edukacyjne, popularyzacyjne, budzenie świadomości, że wysoka pozycja kraju i zrealizowanie słuszych aspiracji społecznych wymaga w Polsce przygotowania i realizacji planu informatyzacji państwa.

Zadania w zakresie informatyzacji oraz rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Polsce do 2006 roku wyznaczone były w przyjętej przez Radę Ministrów w dniu 13 stycznia 2004 roku „*Strategii informatyzacji Rzeczypospolitej Polskiej - ePolska na lata 2004 - 2006*”. Zgodnie z zapisami przyjętej przez Sejm w dniu 17 lutego 2005 roku ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne¹, minister właściwy do spraw informatyzacji w styczniu 2006 roku przedstawi do akceptacji Rady Ministrów pięcioletni Plan Informatyzacji Państwa. W dyskusji parlamentarnej nad projektem ustawy podkreślano potrzebę stworzenia planu kroczącego, uaktualnianego w miarę rozwoju narzędzi teleinformatycznych oraz zachodzenia zjawisk ekonomicznych i społecznych wywołujących konieczność modyfikacji lub zmian. Należy zwrócić uwagę, że okres Planu zbiega się z zakładanym czasem realizacji inicjatywy Unii Europejskiej i2010. Powinno to dodatkowo mobilizować do rywalizacji europejskiej, która powinna się przełożyć na skuteczność jego wykonania.

---

¹ Opublikowana w Dz.U. 64/2005 poz 565.

Część A. Uwarunkowania budowy i realizacji Planu Informatyzacji Państwa

1. Czynniki zewnętrzne, związane z członkostwem Polski w Unii Europejskiej

Istotnym czynnikiem zmian otaczającego nas świata jest budowa społeczeństwa informacyjnego i jego atrybutów, w tym usług. W świecie globalnej konkurencji rozwijające się państwo musi podążać za zmianami, a startując później niż inne, musi dokładać tym więcej starań, aby w przyspieszonym tempie wyrównywać zaległości.

Członkostwo w Unii Europejskiej otworzyło przed Polską nowe możliwości, ale zarazem postawiło przed nią nowe wymagania. Dla efektywnego funkcjonowania naszego kraju w nowych warunkach konieczne jest zwiększenie komunikatywności społecznej, organizacyjnej i biznesowej. Istnieje potrzeba szerokiej społecznej akceptacji oraz realizacji czterech podstawowych swobód wspólnotowych – przepływu osób, towarów, kapitału i usług.

Szczególnym przywilejem, ale i obowiązkiem, który zyskała Polska w maju 2004 r., jest możliwość aktywnego uczestnictwa w kreowaniu i realizacji polityki europejskiej. Wiąże się z tym możliwość wykorzystania funduszy Unii Europejskiej, co jednak wymaga intensywnego lokowania i efektywnego wykorzystania krajowych środków finansowych. Osiągnięcie oczekiwanych korzyści w tym zakresie będzie tym trudniejsze, że nowa perspektywa finansowa UE na lata 2007-2013 jest wyrazem zwrotu w polityce gospodarczej UE – priorytetem staje się zwiększanie konkurencyjności europejskiej. Największym budżetem dysponować będą więc działania, inicjatywy i programy, które służą osiągnięciu tego celu. Polska musi starać się w jak największym stopniu przeciwdziałać marginalizacji polityki spójności, ale jednocześnie, aby zwiększyć naszą efektywność funkcjonowania w UE, musimy podjąć wyzwanie i aktywnie realizować politykę prorozwojową w kraju i na szczeblu europejskim.

Zrewidowana Strategia Lizbońska podkreśla rolę społeczeństwa informacyjnego dla zwiększania konkurencyjności i dobrobytu Europy, a co za tym idzie – nadaje wysoki priorytet działaniom na rzecz jego rozwoju. Wydatki na skuteczne stosowanie i przyswajanie produktów teleinformatyki to najlepsze wsparcie rozwoju gospodarczego i społecznego. Takie podejście, dobrze rozumiane i implementowane w wielu krajach Unii Europejskiej, nie znalazło dotąd właściwego odwzorowania w Polsce. Plany działania na rzecz rozwoju społeczeństwa informacyjnego – eEurope2002, eEurope+ oraz eEurope2005 – nie otrzymały odpowiedniego wsparcia decyzyjnego ani finansowego. W rezultacie luka cywilizacyjna, dzieląca Polskę od pozostałych krajów Unii Europejskiej nie zmniejszyła się, lecz pogłębiła. Tym ważniejsze jest, aby nasz kraj aktywniej włączył się w implementację najnowszej inicjatywy unijnej i2010 – Europejskie społeczeństwo informacyjne na rzecz wzrostu i zatrudnienia. Jej założenia powinny zostać uwzględnione w Planie Informatyzacji Państwa. Wówczas Polska będzie mogła skuteczniej aplikować o wykorzystywanie funduszy strukturalnych w ramach nowej perspektywy finansowej i dobrze przygotować się do udziału w 7 Programie Ramowym Badań i Rozwoju UE. Powinna również zintensyfikować uczestnictwo w wieloletnich unijnych programach wspierających rozwój społeczeństwa informacyjnego, takich jak eTEN, IDA BC, eContent, eSafe, które będą w latach 2007-2013 kontynuowane w Programie Ramowym na rzecz Konkurencyjności i Innowacji.

2. Czynniki wewnętrzne - potrzeby gospodarcze, społeczne i administracyjne

Potrzeba szybkiego rozwoju społecznego i ekonomicznego Polski oraz stworzenia warunków dla zwiększenia jej konkurencyjności europejskiej i światowej wymusza konieczność zmian i modernizacji bazujących na technologiach teleinformatycznych i implementacji usług społeczeństwa informacyjnego.

Zakładanym celom muszą towarzyszyć spójne plany realizacyjne. Konieczne jest zachowanie zgodności pomiędzy Narodowym Planem Rozwoju na lata 2007-2013, Krajowym Programem Reform na lata 2005-2008 oraz Planem Informatyzacji Państwa.

Wobec obserwowanego obecnie kryzysu zaufania do państwa konieczne jest zwiększenie efektywności i przejrzystości administracji przy pomocy szeroko wykorzystywanych technik informacyjnych, które może łagodzić negatywne nastroje – pod warunkiem, że nie będzie ono działaniem jedynym. Pozytywne doświadczenia obywateli, zmniejszające się bariery administracyjne oraz łatwiejszy i szybszy dostęp do informacji publicznej powinny wpłynąć na poprawę wizerunku administracji, a co za tym idzie – wzrost zaufania wobec państwa, któremu ona służy.

Dostęp do informacji publicznej spowodował daleko idące zmiany, przede wszystkim w obrębie funkcjonowania samej administracji. Spowodował również znaczące przemiany społeczne – wzrost świadomości swoich praw wśród obywateli, wzrost zainteresowania sprawami państwa, a zarazem rozbudził oczekiwania. Aby im sprostać konieczne jest dalsze usprawnianie systemu informacji publicznej.

Ogromnym wyzwaniem, stojącym przed polską administracją jest również potrzeba usprawnienia zarządzania oraz obniżenia kosztów jej funkcjonowania. Jak wskazują analizy oraz przykład innych krajów europejskich, zastosowanie technik informacyjnych w administracji publicznej w dłuższym i średnim okresie znacząco wpływa na poprawę w tym zakresie, m.in. poprzez zrjonalizowanie procedur administracyjnych. Likwidacja (choćby częściowa) barier administracyjnych wesprze również wzrost gospodarczy.

3. Czynniki technologiczne

Rozwój sieci i jej dostępność, Internet jako powszechne medium transmisyjne i komunikacyjne, rozwój technologii, digitalizacja informacji, personalizacja elektroniczna, konwergencja mediów – tworzą nową jakość, wspomagającą sprawność organizacyjną, m.in. poprzez otwarcie możliwości świadczenia usług drogą elektroniczną. Również nowoczesny sprzęt komputerowy oferuje nowe możliwości implementacyjne. Wynikają one ze skokowego zwiększenia dostępnych zasobów pamięci, które są już praktycznie bez ograniczeń, oraz z oferowanej przez nowe rozwiązania mobilności i personalizacji. Cechy te pozwalają w inny niż dotychczas sposób organizować i wspierać procesy pracy.

Rosnąca dostępność komunikacji sieciowej i bezprzewodowej stwarza możliwość otwarcia systemów teleinformatycznych. Administracja może zaoferować społeczeństwu prowadzenie drogą elektroniczną usług ważnych z punktu widzenia obywatela i biznesu, co jednocześnie przyniesie korzyści samej administracji. Zwiększonym możliwościom technicznym wciąż towarzyszą jednak problemy, które muszą zostać właściwie rozpoznane i rozwiązane. Ażeby zlikwidować bariery, które nadal ograniczają możliwości rozwoju i wykorzystania usług elektronicznych konieczne jest m.in. dalsze dostosowanie prawa, zwiększenie dostępności sieci (zarówno w samej administracji, jak i wśród obywateli), stworzenie identyfikacji cyfrowej i podpisu elektronicznego, zapewnienie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów oraz zbudowanie w społeczeństwie zaufania do usług świadczonych drogą elektroniczną.

4. Cele informatyzacji Polski w perspektywie pięcioletniej

Plan Informatyzacji Państwa powinien zaproponować działania, które zmierzać będą do zrealizowania odczuwalnych korzyści zarówno w odczuciu społecznym, gospodarczym, jak i administracyjnym. Zarysowanie celów informatyzacji państwa jest niezbędne dla sformułowania konkretnych zadań i planu ich realizacji.

Zakłada się zatem, że w okresie 2006 – 2010 celami tymi będą:

Cele szczególnie istotne z punktu widzenia społeczeństwa:

- stworzenie wiedzy i przeświadczenia społecznego o użyteczności narzędzi teleinformatycznych i świadomość korzyści wynikających z ich stosowania;
- wprowadzenie dostępnych dla społeczeństwa narzędzi informatycznych, powodujących poprawę warunków życia, usprawniających komunikację społeczną, umożliwiającą pełniejsze korzystanie z zasad demokracji;
- zapewnienie powszechnej dostępności technologii oraz usług społeczeństwa informacyjnego oraz umiejętności ich wykorzystania, w tym wsparcie dla osób starszych, niepełnosprawnych i innych, którym warunki życia utrudniają pełne uczestnictwo w społeczeństwie informacyjnym;
- zbudowanie wysokiego zaufania i akceptacji działalności administracji publicznej prowadzonej drogą elektroniczną;
- zapewnienie odpowiedniej jakości treści internetowych – wolnych od zawartości niebezpiecznej i potencjalnie szkodliwej, oferujących informację istotną dla funkcjonowania społeczeństwa obywatelskiego;
- umożliwienie wszystkim zainteresowanym uzyskanie spersonalizowanego identyfikatora elektronicznego (np. dowodu osobistego) oraz stworzenie mechanizmów pozwalających na indywidualny dostęp do własnych danych oraz spraw prowadzonych w urzędach administracji publicznej (m.in. w ramach projektów Wrota Polski, ePUAP);

Cele szczególnie istotne z punktu widzenia gospodarki:

- zbudowanie systemu usług elektronicznych umożliwiających prowadzenie najważniejszych spraw biznesowych, jak np. rozliczenia podatkowe, cła, opłaty administracyjne, obrót towarowy i jego rozliczanie, komunikacja elektroniczna z urzędami;
- zapewnienie możliwości dostępu do informacji sektora publicznego, wg formuły kosztowej, w celu zwiększenia oferty rynkowej i poprawy kondycji przedsiębiorstw;
- usprawnienie funkcjonowania zamówień publicznych, przy większym wykorzystaniu systemów typu e-procurement;
- zwiększenie konkurencyjności gospodarki polskiej poprzez efektywne stosowanie technik teleinformatycznych w kontaktach między administracją i biznesem oraz przez promowanie ich wykorzystania pomiędzy instytucjami biznesowymi;
- podniesienie zaufania środowisk biznesowych i ogółu społeczeństwa do elektronicznych form informowania i prowadzenia spraw;
- stymulowanie rozwoju nowych technologii w Polsce (m.in. poprzez wspieranie badań i innowacyjności), w celu wzmocnienia rynkowej pozycji Polski;

Cele administracyjne:

- integracja i usprawnienie administracji publicznej poprzez:

- bieżące oraz strategiczne koordynowanie systemów teleinformatycznych;
- opracowanie i udostępnienie wszystkim zainteresowanym wspólnych standardów komunikacji i wymiany danych;
- wprowadzenie zestawu metastandardów danych i dokumentów w obrocie administracyjnym;
- lepsze wykorzystanie infrastruktury technicznej, sieci, zasobów, systemów operacyjnych, oprogramowania, zasobów ludzkich, w celu usprawnienia zarządzania i obsługi klienta;
- wprowadzenie systemów ponadresortowych, umożliwiających m.in. obieg dokumentów, prowadzenie centralnego repozytorium dokumentów (elektroniczne archiwa) i rejestrów państwowych;
- stworzenie otoczenia prawnego dla systemów i rejestrów oraz wprowadzenie obowiązku uzgodnień ich interoperacyjności;
- zapewnienie właściwego poziomu bezpieczeństwa systemów informatycznych, niezbędnego dla budowy zaufania wśród użytkowników;
- zapewnienie infrastruktury informatycznej wspierającej zarządzanie kryzysowe;
- obniżenie kosztów informatyzacji poprzez wspólne wykorzystywanie infrastruktury, eliminację dublujących się systemów i zasobów oraz promowanie wprowadzania rozwiązań open-source w administracji publicznej;
- stałe podnoszenie kwalifikacji pracowników administracji publicznej.

5. Kamienie milowe, zamierzenia realizacji planu

W ciągu pięciu lat obowiązywania planu powinny zostać zrealizowane takie cele szczegółowe, jak:

- dostęp obywateli do Internetu szerokopasmowego w całej Polsce, w miarę możliwości wprowadzony jako usługa powszechna;
- powszechne wprowadzenie identyfikatora cyfrowego dla obywateli (zintegrowanego z dokumentem tożsamości) i podmiotów gospodarczych;
- upowszechnienie podpisu elektronicznego (w miarę możliwości zintegrowanego z elektronicznym dokumentem tożsamości);
- umożliwienie płatności elektronicznych w relacjach z administracją publiczną;
- zbudowanie wspólnej infrastruktury teleinformatycznej administracji państwowej, centrum serwerowego administracji, integracja systemów administracji, wdrożenie zasad interoperacyjności oraz standardów, koordynacja zamówień publicznych w dziedzinie informatyzacji;
- integracja rejestrów publicznych i udostępnienie ich zainteresowanym podmiotom;
- umożliwienie realizacji podstawowego zestawu usług dla obywatela świadczonych drogą elektroniczną (e-podatki, e-zaświadczenia, e-cła, e-edukacja, e-policja, e-zdrowie i in.);
- spersonalizowany kontakt drogą elektroniczną obywatela z administracją publiczną, zapis relacji obywatel – administracja (element projektu „Wrota Polski”);
- wprowadzenie powszechnego systemu informacyjnego dla obywateli i instytucji – nowy Biuletyn Informacji Publicznej, w miarę możliwości

dostępny również za pośrednictwem telefonii komórkowej i telewizji interaktywnej;

- budowa systemu informacyjnego Schengen i innych systemów teleinformatycznych stanowiących wypełnienie warunków członkostwa w UE,
- poszerzenie sieci publicznych punktów dostępu do Internetu;
- zapewnienie spójności regionalnych strategii informatycznych;
- uproszczenie zamówień publicznych w sferze technik informacyjnych;
- zapewnienie powszechności dostępu do informacji sektora publicznego także w celach komercyjnych.

Lista wymienionych celów zostanie zweryfikowana w trakcie uzgadniania ponadsektorowych i sektorowych projektów informatycznych, a także w rezultacie szerokiej dyskusji środowiskowej nad Planem Informatyzacji Państwa.

Część B. Plan Informatyzacji Państwa – zadania, wykonawcy realizacja.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne w Planie Informatyzacji Państwa zawarte zostanie:

- 1) określenie priorytetów rozwoju systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych;
- 2) zestawienie oraz charakterystyka ponadsektorowych i sektorowych projektów informatycznych służących realizacji tych priorytetów, szacunkowe koszty ich realizacji oraz wskazanie możliwych źródeł ich finansowania;
- 3) program działań w zakresie rozwoju społeczeństwa informacyjnego;
- 4) określenie zadań publicznych, które będą realizowane z wykorzystaniem drogi elektronicznej, oraz terminów rozpoczęcia ich realizacji.

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne Plan Informatyzacji Państwa zostanie na wniosek ministra właściwego ds. informatyzacji przyjęty przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia. Przy pracach nad Planem Informatyzacji Państwa Rada Ministrów weźmie pod uwagę:

- informacje o stanie systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych;
- informacje o podejmowanych przez podmioty publiczne działaniach służących rozwojowi społeczeństwa informacyjnego;
- potrzeby w zakresie informatyzacji działalności podmiotów publicznych, oraz
- możliwości finansowe państwa.

Ad. 1)

Priorytety Planu Informatyzacji Państwa wynikają z potrzeb ekonomicznych i społecznych Polski, przy uwzględnieniu rekomendacji Unii Europejskiej, zaprezentowanych m.in. w Komunikacie Komisji Europejskiej „i2010 – Europejskie społeczeństwo informacyjne na rzecz wzrostu i zatrudnienia”. Będą nimi objęte przede wszystkim dziedziny:

- administracja publiczna (w tym wsparcie administracji samorządowej);
- gospodarka, biznes, rynek pracy;
- nauka i edukacja;
- rozwój społeczeństwa informacyjnego;
- zadania wynikające z członkostwa w Unii Europejskiej.

Lista ta może zostać uzupełniona w oparciu o propozycje przekazane przez resorty.

Szczegółowe cele w ramach poszczególnych priorytetów zostaną wskazane na podstawie przekazanej przez poszczególne resorty informacji o wizji rozwoju ich sektora działalności w latach 2006-2010.

Przy konstruowaniu Planu Informatyzacji Państwa przyjęta zostanie zasada, aby objęte nim zadania wspierały usługową działalność administracji. Powinny one albo bezpośrednio umożliwiać wprowadzanie przez administrację nowych usług w formie elektronicznej, albo usprawniać działalność administracji tak, aby była ona lepiej przygotowana do zarządzania informacją i do świadczenia usług – zarówno w formie elektronicznej, jak i tradycyjnej.

Z podejścia tego wynika szczególna rola, jaką Plan przypisywać będzie takim obszarom, jak e-Administracja (rozumiana przede wszystkim jako obsługa klienta), e-Gospodarka czy e-Zdrowie. Ażeby działalność administracji w tych dziedzinach była satysfakcjonująca w odbiorze społecznym, konieczne jest jej usprawnienie i stała modernizacja rozwiązań. Z tego względu wprowadzenie i upowszechnienie elastycznych i efektywnych rozwiązań teleinformatycznych jest tu szczególnie pilne i istotne.

Również przy wskazywaniu celów rozwoju społeczeństwa informacyjnego szczególna waga nadana zostanie tym działaniom, które stymulują popyt społeczeństwa na usługi elektroniczne (zapewnianie dostępu do Internetu i umiejętności korzystania z zasobów informacyjnych).

Ad. 2)

Zadania ujęte w Planie Informatyzacji Państwa zostaną zaprezentowane w podziale na **zadania horyzontalne, zadania ponadsektorowe oraz zadania sektorowe.**

Zadania **horyzontalne** obejmują swoim zakresem przedmiotowym wszystkie resorty lub znaczną ich część. Znajdą się wśród nich również te działania, których beneficjentami będą także urzędy wojewódzkie i administracja samorządowa. Realizowane będą zazwyczaj w formie projektów ponadsektorowych koordynowanych przez ministra właściwego ds. informatyzacji lub projektów ministra właściwego ds. informatyzacji.

Ich celem jest stworzenie podstaw dla realizacji dalszych projektów – sektorowych i ponadsektorowych: pozyskanie i udostępnienie niezbędnej wiedzy, funkcjonalności i zasobów. Te kompleksowe zadania są niezbędne dla koordynacji działań w zakresie informatyzacji, a co za tym idzie – zapewnienia interoperacyjności tworzonych systemów i rejestrów, usprawnienia działań i obniżenia kosztów. Niekiedy (jak w przypadku prac nad dokumentem elektronicznym) warunkują możliwość podejmowania dalszych działań przez resorty. Podstawowymi dziedzinami objętymi zadaniami horyzontalnymi będą zapewnienie i udostępnienie administracji publicznej niezbędnej wiedzy i umiejętności, budowa i opracowywanie zasad wspólnego wykorzystania infrastruktury w celu usprawnienia zarządzania i uruchamiania usług w formie elektronicznej, stymulowanie popytu na e-usługi poprzez budowanie świadomości korzyści płynących z szerokiego ich zastosowania, edukację informatyczną oraz zapewnienie obywatelom dostępu do Internetu.

Do najważniejszych zadań horyzontalnych, które znajdują się w Planie Informatyzacji Państwa 2006-2010 należą:

- określenie i udostępnienie metastandardów dokumentów elektronicznych;
- zapewnienie dostępu do rejestrów państwowych;
- usprawnienie dostępu do informacji publicznej (Biuletyn Informacji Publicznej);
- utworzenie wspólnej platformy usług elektronicznych administracji (np. ePUAP);
- zapewnienie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa dla zasobów i usług administracji publicznej;
- wprowadzenie podpisu elektronicznego dla urzędów i urzędników administracji państwowej;
- umożliwienie stosowania płatności elektronicznych w kontaktach z administracją państwową;
- opracowanie i wdrożenie zasad obiegu i archiwizowania dokumentów w postaci elektronicznej;
- wprowadzenie zintegrowanego identyfikatora elektronicznego;
- zapewnienie administracji państwowej wspólnie wykorzystywanej, administrowanej i rozliczanej sieci teleinformatycznej (np. projekt STAP);
- uruchomienie wspólnego centrum komputerowego oraz zasobów pamięciowych administracji państwowej;
- zapewnienie powszechnego dostępu szerokopasmowego do Internetu;
- rozszerzenie sieci publicznych punktów dostępowych.

Zadania ponadsektorowe to projekty realizowane wspólnie przez kilka podmiotów publicznych, obejmujące swoim zakresem przedmiotowym określony obszar działalności administracji publicznej.

Ta część Planu zostanie opracowana w oparciu o przekazane przez resort wiodący lub przez grupy resortów informacje o priorytetach informatyzacji oraz o realizowanych lub planowanych projektach informatycznych. W uzasadnionych przypadkach minister właściwy ds. informatyzacji zasugeruje resortom podejmującym zbliżone zakresem projekty sektorowe do połączenia działań i środków w jeden projekt ponadsektorowy. Zawarcie porozumienia przez zainteresowane resorty umożliwi lepsze wykorzystanie zasobów i interoperacyjność systemów.

Zadaniami sektorowymi są projekty informatyczne realizowane przez poszczególne resorty. Ta część Planu zostanie opracowana w oparciu o przekazane przez resort wiodący lub przez grupy resortów informacje o priorytetach informatyzacji oraz o realizowanych lub planowanych projektach informatycznych. W uzasadnionych przypadkach minister właściwy ds. informatyzacji zasugeruje zainteresowanemu resortowi podjęcie określonych działań, w szczególności gdy są one rekomendowane przez Unię Europejską lub szeroko podejmowane w innych krajach europejskich.

Zestawienie projektów ponadsektorowych i sektorowych będzie ponadto zaprezentowane w formie osobnych **indeksów**, zawierających tytuł projektu, nazwę jednostki lub jednostek realizujących, przeznaczone środki i przewidywany termin realizacji.

Ad. 3)

Ujęty w Planie Informatyzacji Państwa **program działań w zakresie rozwoju społeczeństwa informacyjnego** ma na celu wsparcie wzrostu gospodarczego i społecznego poprzez skuteczną stymulację wykorzystania możliwości technik informacyjnych i komunikacyjnych we wszystkich obszarach życia istotnych dla rozwoju gospodarki opartej na wiedzy.

Wiąże się to z koniecznością angażowania sił i środków państwa w działania inicjujące i stymulujące, a także tworzenia regulacji prawnych niezbędnych dla sprawnego rozwoju społeczeństwa informacyjnego.

Ujęte w Planie działania będą zmierzać do:

- zwiększenia podaży (stymulacji rozwoju) usług elektronicznych i polskich zasobów cyfrowych w globalnej sieci Internet;
- stymulowania popytu na usługi i treści w formie elektronicznej poprzez zapewnienie powszechnego dostępu i umiejętności niezbędnych do korzystania z usług i treści.

Działania te powinny dotyczyć kluczowych obszarów składających się na gospodarkę opartą na wiedzy, jak:

1. Stymulacja rozwoju i wykorzystania powszechnie dostępnych usług elektronicznych w administracji publicznej, biznesie i ochronie zdrowia.
2. Wspieranie rozwoju polskich zasobów cyfrowych w Internecie, w szczególności zasobów o istotnym znaczeniu dla konkurencyjnej pozycji polskiej gospodarki w UE, rozwoju przedsiębiorczości oraz zwiększenia spójności społecznej i gospodarczej (w szczególności treści wielojęzycznych).

Nacisk zostanie położony na tworzenie:

- cyfrowych zasobów bibliotecznych i archiwalnych;
- zasobów wirtualnych muzeów;

- systemów eTurystyki i informacji geograficznej oraz meteorologicznej;
- systemów informacji ekologicznej i medycznej (eHealth);
- systemów zdalnej edukacji elektronicznej (eLearning);
- systemów elektronicznej komunikacji społecznej.

Rozwój systemów udostępniania zasobów informacji cyfrowej powinien dotyczyć przede wszystkim rozwoju systemów wtórnego wykorzystania zasobów informacji publicznej (w tym zasobów informacji prawnej) oraz narzędzi związanych z udostępnianiem informacji wielojęzycznej w polskich serwisach internetowych (zwłaszcza publicznych).

3. Rozwój infrastruktury teleinformatycznej państwa, w szczególności zapewnienie powszechnego szerokopasmowego dostępu do Internetu.
4. Rozwój umiejętności niezbędnych do korzystania z usług społeczeństwa informacyjnego, co w szczególności będzie się wiązać z głęboką adaptacją systemu edukacyjnego do potrzeb gospodarki opartej na wiedzy.

Priorytetem dla Polski powinno być osiągnięcie stanu, w którym każdy absolwent szkoły średniej będzie potrafił korzystać z komputera i Internetu oraz będzie mieć świadomość korzyści, jakie niesie komunikacja elektroniczna. Równie ważne jest uczynienie z telepracy realnego narzędzia aktywizacji zawodowej.

Lista szczegółowych działań w zakresie rozwoju społeczeństwa informacyjnego zostanie zaproponowana przez ministra właściwego ds. informatyzacji. Będzie mogła zostać rozszerzona w oparciu o propozycje zgłoszone przez poszczególne resorty.

Ad. 4)

Zadania publiczne, które będą realizowane z wykorzystaniem drogi elektronicznej, oraz terminy rozpoczęcia ich realizacji, zostaną określone w oparciu o informacje przekazane przez poszczególne resorty. W uzasadnionych przypadkach minister właściwy ds. informatyzacji zasugeruje zainteresowanemu resortowi podjęcie określonych działań, w szczególności gdy są one rekomendowane przez Unię Europejską lub szeroko podejmowane w innych krajach europejskich.

Podsumowanie

Plan Informatyzacji Państwa stanowić będzie podstawowy instrument planowania działań w zakresie informatyzacji w latach 2006-2010. Po raz pierwszy administracja publiczna będzie musiała zmobilizować się, aby starannie i z należyтым wyprzedzeniem określić priorytety informatyzacji. Po raz pierwszy pojawia się realna możliwość skoordynowania działań prowadzonych przez poszczególne resorty i zaplanowania koniecznych działań ponadsektorowych.

Wyjątkowość tego aktu legislacyjnego polega również na założeniu jego regularnej aktualizacji. Dzięki temu te projekty, których realizacja jest jeszcze niemożliwa, a przynajmniej szczególnie trudna lub kosztowna, będą mogły być podejmowane w miarę postępu technologicznego. Pozwoli to – pod warunkiem przeznaczenia przez państwo odpowiednich środków i przeprowadzenia koniecznych inicjatyw legislacyjnych – na zmniejszenie, a nawet zlikwidowanie luki cywilizacyjnej dzielącej Polskę od wielu innych krajów europejskich.